

Türk Kütüphaneciler Derneği XIII. Genel Kurulu Açış Konuşması

Genel Başkan Doç. Dr. Necmeddin Sefercioğlu

Saygıdeğer üyelerimiz,

Olağan Genel Kurul toplantılarımızın Onüçüncüsünü de açabilmiş olmanın bahtiyarlığı içindeyim. Bu mutluluğu sizlerle paylaşıyor olmak ise, ayrı bir kıvanç kaynağıdır. Çalışmalarımızın yurdumuz, milletimiz ve mesleğimiz için yararlı sonuçlara ulaşması başlıca dileğimdir. Böyle olacağına da yürekten inanıyorum.

Kuşkusuz, hepimiz Genel Kurulumuz dolayısıyla bir kez daha bir araya gelebilmiş olmanın sevincini yaşıyoruz. Bu toplantılarımızdan somut sonuçlar alınmasa bile, bu vesile kazanılan veya pekiştirilen dostluklar, bilgi ve deneyim alışverişleri, meslek sorunlarını dile getirebilme ve yılların geriliminden kurtulabilme fırsatları azımsanacak kazançlar sayılamaz. Meslek sorunlarını, içinde bulunduğumuz sıkıntıları, meslek alanındaki düşünce ve görüşlerimizi bu kürsüden söylemek de şart değildir. İkili görüşmelerde, bir kahvaltılı sofrasında, bir yemek masasında, bir grup sohbetinde birimizin söylediği bir kaç cümle, bir başkamızın ileri sürdüğü bir görüş veya düşünce diğerlerine yeni ufuklar kazandırabilir. Bu bakımdan, iki yılda bir yapabildiğimiz bu toplantılar çok gerekli ve yararlıdır. Keşke, imkânlarımız bu ve benzeri toplantılarda daha çok ve daha sık buluşabilme fırsatını verebilse! Sevgili dostlarım,

Türk kültürünün gelişmesine, Türk millî eğitiminin başarıya ulaşmasına, sağlanan imkânları en iyi biçimde kullanarak hizmet etmeğe çalışan bir mesleğin mensuplarıyız. Bizlerden hep fedakârlık ve feragat istenmiş; bizler de hep bu duyguların kılavuzluğunda çalışmışız. Meslek alanındaki en küçük bir olumlu gelişmeden mutluluk duymayı, dert ve sorunlarımızı da içimize gömmeyi bir hayat felsefesi kabul etmişiz. Öte yandan söyleyebildiklerimiz, dileklerimize çoğu zaman yankı bulamamışız. Buna rağmen sorunlarımızın bir ikisine temas etmekte yarar var.

Bunlara geçmeden önce bir hususu belirtmeliyim: Kütüphane hizmetleri için karar verme ve uygulama mevkilerine kadar yükselebilmüş genç meslektaşlarımızın ilgili buldukları kütüphane türleri ile ilgili başarılı girişim ve çalışmalarını görüyor, bunlardan duyduğumuz mutluluğu, sevinç ve gururu dile getirmekten zevk duyuyoruz. Bunların Genel Yönetim Kurulu raporumuzda da yeterince değerlendirildiğini sanıyorum, Zamanınızı almamak

için; Türk kütüphaneciliğinin gelişmesinde payı olan bütün meslektaşlarımıza ve ilgililere teşekkürlerimi bildirmekle yetineceğim.

Bu günlerde karşı karşıya bulunduğumuz önemli bir meslek sorununuz var: meslek dışı etkilerle, bir kullanıcı araştırması yapılmadan, meslektaşlarımızın ve meslek kuruluşlarının görüşü alınmadan girişilmiş bir takım uygulamalardan büyük rahatsızlık duymaktayız. Bu uygulamalardan biri çatısı altında toplantımızı yaptığımız Millî Kütüphane'deki, kütüphanenin 24 saat çocuk, genç ve yetişkinlere açık tutulması uygulamasıdır. Diğerisi ise, halk kütüphanelerinin yerini alacak gibi görünen 'mikrofiş' kütüphanesidir. Bunların ayrıntısına Genel Yönetim Kurulumuzun raporunda yer verildiği için burada tekrarlamayacağız. Ancak bu uygulamaların sözünü ettiğimiz kütüphaneleri, türlerinin dışında hizmetlere zorladığını, bunun da onların asıl hizmetlerini yapmalarına engel olduğunu belirtmeliyiz. Öte yandan, bu uygulamalar bir deneme olarak başlatıldı ise, girişilen denemenin denetlenip denetlenmediği de önem taşır. Söz gelişi geceleri Millî Kütüphane'ye kimler gelmekte ve hangi tür araştırmalar yapmaktadır; Ankara'nın Kocatepe semtinde açılan 'mikrofiş kütüphanesi' ilgi görmekte midir? Bunlar incelenmelidir. Kısacası, bu tür uygulamalara geçilmeden önce ülke şartlarının ve kullanıcı eğilimlerinin göz önüne alındığı araştırmalar yapılması, deneme uygulamasına geçtikten sonra da denemenin sürekli olarak izlenmesi ve olumlu sonuç alınırsa uygulamanın sürdürülmesi, aksi halde bırakılması gerekir. Böyle bir yol izlemeyen uygulamalar sadece zaman, emek ve para kaybına sebep olur; yarar yerine zarar getirir. Dileğimiz, bu uygulamaların böyle sonuçlar vermemesidir.

Sayın üyelerimiz,

Türk toplumunu bir bilgi toplumu haline getirmede kütüphanelere büyük görevler düşüyor. Kütüphanelerimiz bu bilgilendirme hizmetini verebilmek için gerekli teknolojileri elde etme ve kullanma eğilimindedirler. Bunların bir kısmı bilgisayar donanımına da sahip olmuşlardır. Fakat aralarında bir bağlantı yoktur. Bu bilgilendirme merkezlerinin bir envanterine de sahip değiliz. Sanıyorum, kütüphaneciler olarak bilgilendirme işlevi yapan kütüphanelerimizin sağlıklı bir envanterini yapmak, bunlar arasında bağlantı kurmanın yollarını aramak ve bilgilendirme hizmetinin en son aşamasını oluşturan bilgilendirme ağını oluşturmak zorundayız.

Değerli arkadaşlarım,

Bir çok kamu kuruluşunun Ankara'da ve başka şehirlerde 'ev' diye adlandırılan konuk evleri var. Bunların mensupları gittikleri yerlerde kalabilecekleri ucuz, konforlu bir barınak bulabiliyorlar. Otel fiyatlarının Türk memurunun ödeme gücünün erişemeyeceği yüksekliklerde seyretmesi, bu tür tedbirleri zarurî duruma getiriyor. Kültür ve Turizm Bakanlığı elemanlarının, dolayısıyla kütüphanecilerin kalabileceği Kültür Konukevlerine büyük ihtiyaç vardır. Hiç değilse Ankara, İstanbul gibi kültürçülerin çok gittiği büyük merkezlerde böyle sosyal tesisler kurulması sadece yararlı değil, elzemdir. Taşradaki Kültür ve Turizm Bakanlığı mensupları bu şehirlere geldiklerinde çekinmeden kalabilecekleri, dostlarını ve konuklarını ağırlayabilecekleri bir mekâna kavuşabileceklerdir.

Öte yandan, taşrada görevli kütüphanecilerin kalabilecekleri lojmanlar edinilmesi de, Kültür ve Turizm Bakanlığına düşen önemli bir görev olmaktadır. Daha önce, çeşitli vesilelerle dile getirdiğimiz bu ihtiyaç, günümüz şartları içinde, artık bir zaruret olmuştur. Mevcut aylıklarla ev kiralalarının üstesinden gelmek mümkün değildir. Üstelik bütün bakanlıklar mensupları için lojman sağlama yoluna gitmektedir. Kültür kesiminin bu haktan yararlanmaması için hiç bir sebep yoktur.

Değerli üyelerimiz,

Yetişmesinde kütüphanenin çok büyük etkisi ve katkısı olduğunu her vesile ile belirtmiş olan ve onu bir 'beyaz düşünce mâbedi' olarak niteleyen bilim ve fikir adamımız rahmetli Mehmet Kaplan, kütüphanelere dair bir yazısında «Kütüphaneler ruhların kendilerini en hür hissettikleri yerlerdir. Bundan dolayı onlara en az okullar ve mâbetler kadar önem verilmelidir» diyor. Sözlerimi, bütün aydınlarımızın ve özellikle de yetkililerimizin aynı idrake ulaşmaları dileğiyle bitirmek istiyorum.

Hepinizi saygı ile selâmlarım.